

РЕШЕНИЕ

№ 1263

гр. *****, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***, 34 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Давидова Янева

при участието на секретаря Светлана Ст. Георгиева
като разгледа докладваното от Магдалена Давидова Янева Гражданско дело
№ 20223110110584 по описа за 2022 година

Предявени са в условията на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание с правно основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД и чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД.

В исковата и уточняващите молби ищцата И. А. Т. твърди, че с договор за дарение от 15.03.1990г., тя и съпругът ѝ З.Д.Т. (поч. през 1990г.), дарили на сина си А.З. Т. собствения си апартамент, находящ се в гр. *****, ул. „*****“.

Твърди, че с тачение на времето здравословното ѝ състояние се влошило, като сочи да страна от:

- полипи на червата, които налагат прием на дуспаталин, флора, дулкософт, спазмомен, нолпаза, флотен, биопрон, екобиота, вусколизин, дегазин, цинарикс; полипи в червата;
- тежки симптоми на тревожност по повод което приема лорепам, диазепам;
- проблеми с бъбреците, за което приема зинат и неоренал;
- изкривяване на гръбначния стълб, лордоза, остеопороза, стеснени фискални пространства, ръбови остеофити, спондилоза и остеохондроза;
- проблеми със слуховия апарат и нужда от оперативна намеса, установени след медицински изследвания на 02.08.2021г.;
- вътрешен кръвоизлив и загуба на съзнание, получено на 04.09.2022г.

Горното влошено здравословно състояние, наред с това необходимостта да се грижи за малолетната си вучка и възрастна майка, твърди че е довело до недостиг на средства за покриване на ежемесечните разходи за ток, вода, отопление, храна, медикаменти, доколкото доходът ѝ се формира единствено от получаваното от нея трудово възнаграждение. С оглед това през м. септември 2021г. е поканила сина си да ѝ заплаща издръжка, но той отказал. Сочи, че от такава се нуждае и към настоящия момент, доколкото хроничните ѝ заболявания не отшумяват, а се задълбочават, като са се отключили и нови, поради което с исковата молба кани наследника на надарения да ѝ заплаща такава.

Отправеното до съда искане е за отмяна на извършеното на 15.03.1990г. дарение с нотариален акт № 62, том IV, н.д. № 1228/1990г., до размера на ½ ид.ч. от следния

недвижим имот: апартамент № 80, находящ се на осми етаж във вход А, бл. 18 на ул. „****“, гр. *****, с площ от 81.25 кв.м., състоящ се от три стаи, кухня и сервизни помещения, ведно с изба № 80 с площ от 3.40 кв.м. и 1.2398% ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавно дворно място и за осъждане на ответника да върне държаните на ½ ид.ч. от гореописания имот.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът К. А. Т., чрез неговата майка и законен представител В. Д. Д., депозира отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на исковете. Оспорва ищцата да е изпаднала в трайна нужда от издръжка, твърдейки същата да е имала епизодични здравословни проблеми, като лечението ѝ е поето от здравната каса. На следващо място твърди, че ищцата реализира доходи от труд, като наред с това притежава недвижимо имущество, а с друго такова се е разпоредила. Оспорва да е отправяна покана за издръжка до наследодателя на ответника. Наред с това излага, че здравословното състояние на А. Т. е било влошено, като същият не е имал обективна възможност да дава такава. За много дълъг период надареният не е полагал труд и съответно не е получавал трудово възнаграждение или други доходи. Същият се сочи да не разполага с друго недвижимо имущество. С оглед това и поддържа, че наследодателят му не е имал възможност да осигури както собствената си издръжка, така и К. Т.. С оглед изложеното моли за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства с оглед разпоредбата на чл. 235 ГПК, приема за установено следното **от фактическа страна**:

С договор за дарение от 15.03.1990г., оформен в нотариален акт № 62, том IV, н.д. № 1228/1990г. на нотариус при Районен съд – *****, З.Д.Т. и И. А. Т. са дарили на сина си А. З. Т., придобитият от тях в съпругеска имуществена общност чрез договор за издръжка и гледане апартамент ***** на ул. „****“ в гр. ***** (л. 170-171).

Видно от приложеното на л. 38 от делото заверено от страната копие на известие за смърт и препис-извлечение от акт за смърт (л. 160), че А.З. Т. е починал на *****

Между страните е безспорно, че след смъртта си А. Т. е оставил за наследник сина си К. А. Т., роден на 26.02.2019г., което се установява и от приложеното на л. 121 от делото удостоверение за наследници.

Приобщени към доказателствения материал по делото са и медицински документи, рецептурни бележки (л. 40-46), амбулаторни листи, епикризи, от които се установява, че:

- на 23.01.2019г. на ищцата е извършен преглед като ѝ е поставена диагноза „Синдром на раздразненото черво без диария“ и ѝ е предписана терапия: спазмомен 3 x 1 тб. преди хранене, биопрон IBS плус ензими 2 x 2 капсули по време на хранене; назначен е и контролен преглед след изследвания (л. 39);

- в периода 12.03.2019г. – 15.03.2019г. ищцата е била хоспитализирана в МБАЛ „Света Анна-*****“ АД, с диагноза „Хиперпластни полипо на сигмата. Полипектомия. Вътрешни и външни хемороиди.“ След изписването е препоръчан хигиенно-диетичен режим и е назначена медикаментозна терапия: дуспаталин 2 x 200мг, флора 10 x 1 дн + обичайното поддържащо лечение за придружаващи заболявания (л. 48, 164 и 188);

- в периода 15.10.2019г. – 18.10.2019г. ищцата е била хоспитализирана в МБАЛ „Света Анна-*****“ АД, с диагноза „Вилозен аденом на сигмата. Полипектомия. Дразним колан. Вътрешни и външни хемороиди“. За след изписването е препоръчан хигиенно-диетичен режим и е назначено медикаментозно лечение, както следва: дулкософт 40 мл, спазмомен 3 x 1т., нолпаза 20мг, флотен х 1 дн. + обичайното поддържащо леене за придружаващи заболявания (л. 59, 168-170 и 189);

- на 08.11.2019г. на ищцата е извършен преглед като ѝ е поставена диагноза „Сигмоидална част на колна“ и ѝ е предписана терапия: дуспаталин 2 x 1 капсула; екубиота х 1 капсула дневно; бутарен 3 x 1 капсула; витамин С таблетки 100 мг 3 x 2 таблетки (л. 56);

- на 16.01.2020г. на ищцата е извършен преглед като ѝ е поставена диагноза „Други признаци и симптоми от страна на млечната жлеза“, като е посочено, че терапия ще бъде назначена след изследвания (л. 57);

- на 02.08.2021г. на ищцата е извършен преглед като ѝ е поставена диагноза „Отосклероза, неуточнена“, с придружаващи заболявания и усложнения – едностранна звукопроводна загуба на слуха с нормален слух на другото ухо; назначената терапия е – за оперативно лечение (л. 54);

- на 25.01.2022г. на ищцата е извършен преглед, като ѝ е поставена диагноза „Кървоизлив от ануса и ректума“ и е насочена за хоспитализация по спешност (л. 49-50);

- в периода 07.02.2022г. – 10.02.2022г. ищцата е била хоспитализирана в СБАЛОЗ „Д-р Марко Антонов Марков-*****“ ЕООД, с диагноза „Солитарен полип на ректум с едностокпска термична щипкова полипектомия.“ След изписването е препоръчан хигиенно-диетичен режим (л. 53, 166 и 190);

- на 22.03.2022г. на ищцата е извършен преглед като ѝ е поставена диагноза „Статус пост Ректум“ и ѝ е предписана терапия: Цинарикс 600 мг 2 x 1 и дуспаталин таблетки 135мг 3 x 1 (л. 51);

- на 21.04.2022г. на ищцата е извършен преглед като ѝ е поставена диагноза „Рецидивиращо депресивно разстройство, сегашен епизод – лек“ и ѝ е предписана терапия: Ремирта 30 – 1 x 1, вечер; посочено е, че пациента е информиран, затова че предписаните медикаменти са реимбурсирани от НЗОК, както и за наличието на други медикаменти от същата лекарствена група с по-ниска цена (л. 55 и 161);

Видно от приложеното на л. 175 от делото заверено от ищцата копие на допълнително споразумение от 11.04.2022г. към трудов договор, че ищцата е трудово правоотношение с Трето ОУ „Ангел Кънчев“-***** за длъжността хигиенист с основно месечно възнаграждение в размер на 751 лева и допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит: 1% за всяка година трудов стаж, общо 37%, сума 277.87 лева.

В съдебно заседание на 06.03.2022г. ищцата сочи, че освен доходите от трудово възнаграждение получава и пенсия от около 400 лева, като съобразно приложените на л. 198-199 справки размерът ѝ е както следва:

- за 2021г.: за м. 01 – 411.64 лева; за м. 02 – 411.64 лева; за м. 03 – 411.64 лева; за м. 04 – 411.64 лева; за м. 05 – 411.64 лева; за м. 06 – 411.64 лева; за м. 07 – 429.72 лева; за м. 08 – 429.72 лева; за м. 09 – 429.72 лева; за м. 10 – 499.72 лева; за м. 11 – 499.72 лева; за м. 12 – 499.72 лева;

- за 2022г.: за м. 01 – 557.94 лева; за м. 02 – 474.98 лева; за м. 03 – 0 лева; за м. 04 – 1114.70 лева; за м. 05 – 474.98 лева; за м. 06 – 474.98 лева; за м. 07 – 541.22 лева; за м. 08 – 541.22 лева; за м. 09 – 541.22 лева; за м. 10 – 627.87 лева; за м. 11 – 627.87 лева; за м. 12 – 697.87 лева.

От приложеното на л. 114-115 от делото заверено от ответника копие на нотариален акт № 80/1993г. се установява, че родителите на ищцата са ѝ прехвърлили собствеността върху апартамент № 75, находящ се в гр. *****, срещу задължението на последната да поеме грижата и издръжката на своите праводатели до края на живота им, като им осигури спокоен и нормален живот какъвто са водили до сделката.

С договор за покупно-продажба от 16.12.2016г., оформен в нотариален акт № 192/2016г. (л. 116-117) се установява, че ищцата и други лица са прехвърлили собствеността върху притежаваните 7/12 ид.ч. от четири поземлени имота за сумата от 3000 лева.

Представено по делото от ищцата е удостоверение, издадено от органа по настойничество и попечителство при район „Приморски“ – Община *****, видно от което е,

че И. А. Т. упражнява функциите на попечител над непълнолетната В.Б.К., съгласно чл. 157 СК. От приложното на л. 35 от делото удостоверение за раждане е видно, че В.К. е родена на ***** от майка К.З. Т. и баща Б.К.К.. Установява се от приложения препис-извлечение от акт за смърт (л. 37), че майката на В. е починала на 25.05.2018г. От представеното от ищцата удостоверение (л. 36 и 210) се установява, че детето през учебната 2022/2023г. е ученичка в 9-ти клас в СУХНИ „Константин Преславски“. Видно от приложените на л. 196-197 справки е, че В.К. получава наследствена пенсия.

От приложената на л. 193-194 справка за трудови договори се установява, че А.З. Т. в периода 26.03.2015г. до 04.12.2021г. е бил в трудово правоотношение с „Жейнов“ ООД, като съобразно приобщената справка от ТД на НАП – ***** (л. 250-251), начисленият месечен осигурителен доход на същия за 2021г. е както следва: за м. 01.2021г. – 139.36 лева; за м. 02.2021г. – 696.80 лева; за м. 03.2021г. – 0 лева; за м. 04.2021г. – 696.80 лева; за м. 05.2021г. – 696.80 лева; за м. 06.2021г. – 0 лева; за м. 07.2021г. – 696.80 лева; за м. 08.2021г. – 0 лева; за м. 09.2021г. – 696.80 лева и за м. 10, 11 и 12.2021г. – 0 лева.

Представени от ищцата по делото са доказателства за притежавано от наследодателя на ответника А.З. движимо и недвижимо имущество – свидетелство за регистрация и нотариален акт (л. 201-208), от които се установява, че Златев е бил собственик на лек автомобил Сеат Алтея, с дата на първа регистрация 04.02.2005г. и година на придобиване 20.08.2020г.; лек автомобил Фолксваген Голф, с дата на първа регистрация 21.03.1996г. и година на придобиване 27.06.2016г., лек автомобил Фолксваген Пасат, с дата на първа регистрация 05.03.2001г. и година на придобиване 14.02.2018г. и ¼ ид.ч. от овощна градина, цялата с площ от 1200 кв.м., находяща се в гр. *****, м. „*****-север“.

Приобщено към доказателствения материал по делото е и уведомление от К.В.Г., адресирано до законния представител на ответника В. Д., в което е посочено, че във връзка със съвместното ѝ съжителство с А. Т., г-жа Г. е направила големи парични разходи, подпомагайки ги ежедневно, в това число ежесмесни вноски по кредита на Д., сметки за ел.енергия, данък върху недвижими имоти и такси битови отпадъци за имот в м. *****, такси към Общински паркинги и синя зона, разходи около погребението на А. Т.. Посочено е, че разходът за 2021г. възлиза в размер на 5580 лева.

Видно от приложеното на л. 146 от делото разпореждане на ТП на НОИ *****, че на ответника К. Т. е отпусната наследствена пенсия от баща му А. Т., в размер на 277.50 лева.

По делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза (л. 211-226), от заключението по която се установява, че средномесечният доход на ищцата от трудово възнаграждение за длъжността „хигиенист“ в Трето ОУ „Ангел Кънчев“ за 2021г. е в размер на 802.95 лева и за 2022г. в размер на 837.93 лева.

Средномесечната издръжка на едно лице за 2021г. възлиза в размер на 576.90 лева, а за 2022г. – 685.76 лева. При определяне на средномесечната издръжка, вещото лице е взело предвид средствата необходими за храна, алкохолни напитки и тютюневи изделия, облекло и обувки, жилища, вода, електроенергия и горива, жилищно обзавеждане и поддръжка на дома, здравеопазване (36.91 лева за 2021г. и 45.79 лева за 2022г.), транспорт, съобщения, свободно време, културен отдих и образование, разнообразни стоки и услуги, данъци, социални осигуровки, регулярни трансфери към други домакинства, други разходи.

Изслушано по делото е заключението по допуснатата съдебномедицинска експертиза, заключението по която съдът кредитира като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните. От същото се установява, че оплакванията на ищцата на храносмилателната система датират от началото на 2019г., като конкретна диагноза е поставена след хоспитализацията ѝ през м. март на същата година. По време на това болнично лечение и последващото такова през м. октомври 2019г. са отстранени полипи от различни отделения на дебелото черво. Заболяването е периодично проследявано и е била хоспитализирана във връзка с него през м. февруари 2022г. Вещото лице д-р Г. сочи, че поради естеството на

заболяването на храносмилателния тракт и възможността му за рецидиви, е необходимо провеждане на поддържащо симптоматично лечение, включващо спазмолитици, пробиотици и ензимни препарати. За времето от 2019г. – 2022г. на ищцата са предписвани медикаменти от посочените групи в различни комбинации, част от които се приемат и към настоящия момент.

През м. август 2021г. е установена едностранна загуба на слуха на ищцата, като е предписано оперативно лечение, за което няма данни да е провеждано.

Данни, относно дегенеративни заболявания на опорно двигателния апарат, вещото лице д-р Г. сочи са косвени, предвид представената графика за костна плътност и предписани медикаменти в рецептурна бланка № 4 от м. 10.2019г. – волтарен форте на стойност 17.47 лева, келтикан форте – 22.36 лева и седелерелакс на стойност 12.42 лева.

Като придружаващо заболяване при хоспитализация през 2022г. се съобщава хипертонична болест, като липсват данни за провеждане на поддържащо медикаментозно лечение.

Депресивно разстройство е отразено за първи път в амбулаторен лист през м. април 2022г., където то е определено като рецидивиращо и което предполага наличие на предходни епизоди, но материали за такива липсват. Това състояние се нуждае от проследяване и продължително лечение

Стойността на медикаментите, които ищцата приема, вещото лице доц. А. е определило на 44.15 лева (по цени към датата на експертизата) за Ремирта (11.98 лева), Лорапам (13.41 лева за месец) и Дуспаталин (18.76 лева), като наред с това е посочило, че И. Т. приема и хранителни добавки, възлизащи на стойност 87.92 лева месечно. Лекарствения продукт Ремирта е предписан във връзка с диагностицираното депресивно разстройство през м. април 2022г., като същият е реимбурсиран от НЗОК с нива на реимбурсация 5.99 лева.

Събрани в хода на производството са и гласни доказателства чрез разпит на водените от ищцата свидетели М.Х.Ю. и К.В.Г. (майка на ищцата) и тези от ответника – В.Р.Н. и И.Б.Н..

Свидетелката Ю. излага, че познава ищцата от дълги години, като през последните 6-7 години същата ѝ е споделяла, че има проблеми със здравословното състояние. Излага, че се е случвало, преди 5-6 години, да ѝ дава парични заеми. Финансова помощ И. е получавала и от своята майка, която е помагала и на внуците си. Сочи, че познава и сина на ищцата – А., който излага, че е работил до смъртта си и е гледал семейството си.

Свидетелката Г. излага, че след смъртта на дъщерята на И. през 2018г., последната рухнала, започнала да приема медикаменти, влошило се и здравословното ѝ състояние. През 2019г. се наложило хоспитализирането ѝ на два пъти – пролетта и есента. През 2021г., същите стомашни и чревни проблеми е имала, като се наложили нови интервенции. През същата година е имала и проблеми със слуха, като е следвало да бъде направена операция, но такава не е осъществена поради недостиг на средства. Предполага, че съм им казали, че операцията ще възлиза на стойност 1000 лева.

Що се отнася до внук ѝ А., свидетелката излага, че същият е нямал здравословни проблеми, работел е в склад за арматура. Излага, че ищцата е искала финансова помощ от сина си през 2021г. – есента или пролетта, когато е била последната интервенция, но тогава А. ѝ казал, че не може да ѝ помогне и се е наложило от съседите да търси помощ. Сочи, че се е случвало и преди този период ищцата да иска пари от сина си, като когато същият е разполагал с възможност ѝ е давал, когато обаче самият той не е нямал такава възможност е отказвал. Свидетелката излага, че по време на пандемията А. е останал без работа и лично тя е помагала финансово на семейството му.

Водените от ответника свидетели В.Н. и И.Н. излагат, че семейството на А. е имало

финансови затруднения, като са разчитали на помощта на неговата майка и баба.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

За успешното провеждане на предявения иск с правно основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД в тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване е да установи следните кумулативно дадени предпоставки: възникнало по силата на договор за дарение правоотношение между ищцата и наследодателя на ответника; траен и обективно съществуващ недостиг от средства за издръжка за покриване на нуждите ѝ; отправено искане до надарения за издръжка и отказът на последния да я издържа.

В тежест на ответника е да установи правоизключващите си възражения, в случая, че наследодателят му е бил в затруднение да издържа себе си и семейството си.

От коментирания по-горе нотариален акт № 62/1990г. се установи по несъмнен начин, че И. Т. и съпругът ѝ са отстъпили веднага и безвъзмездно на сина си А. Т. правото на собственост върху апартамент № 80, находящ се в гр. *****, ул. „*****, който имот съпрузите е посочено да са придобили в режим на съпругеска имуществена общност въз основа на договор за продажба срещу издръжка и гледане. В нотариалният акт липсват уговорки приобретателят да е поемал задължение да гледа и издържа праводателите си. Тъкмо обратното, в акта изрично е посочено, че същият, чрез особения си представител, е приел дарението с благодарност. В този смисъл възражението на ответника, че правоотношението между страните по сделката е различно от дарение, остана недоказано.

Следващата предпоставка от цитираната правна норма е дарителят да има траен и обективно недостиг от средства за издръжка за покриване на нуждите му. Последователно в съдебната практика се приема, че по смисъла на чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД, нуждата от издръжка се установява при съпоставка между средствата, с които дарителят разполага или може да ползва и конкретната сума, която му е необходима за покриване на специфичните му нужди. Преценката се извършва с оглед фактическите обстоятелства на всеки конкретен случай, като съдът следва да има предвид личността на дарителя, неговите конкретни битови и здравословни нужди, и индивидуални потребности, социална среда, както и определения от държавата размер на линията на бедност.

В настоящия случай, ищцата е твърдяла, че е поканила наследодателя да ѝ дава издръжка през м. септември 2021г. Към тази дата ищцата е имала навършени 59 години, живее в собствено жилище, работи по трудово правоотношение с нетно средно месечно възнаграждение в размер на 802.95 лева и пенсия, чийто средно месечен размер възлиза на 417.65 лева. Не се установи да получава други странични доходи, нито да разполага със средства от извършената през 2016г. продажба на съсобствени земеделски земи. Или, средномесечният доход на И. Т. към м. септември 2021г. е в размер на 1220.60 лева.

Установи се, от заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза е, че средномесечната издръжка на едно лице за 2021г. възлиза в размер на 576.90 лева. При формиране на този размер, вещото лице е отчело и разходи за тютюневи изделия, чийто месечен размер съобразно приложение 1 към експертизата възлиза на 24.02 лева и доколкото ищцата в о.с.з. заяви, че не употребява такива изделия, общият разход следва да бъде определен в размер на 552.88 лева. Все от приложение 1 към експертизата се установява, че месечният разход за здравеопазване е определен в размер на 26.73 лева. От заключението по допуснатата съдебномедицинска експертиза съдът намира за доказано, че към м. септември 2021г., ищцата е страдала от заболяването на храносмилателния тракт и с оглед възможността му за рецидиви, е необходимо провеждане на поддържащо симптоматично лечение, включващо спазмолитици, пробиотици и ензимни препарати. Съдът приема, че средномесечният разход за това лечение възлиза в размер 120.09 лева (формирана от стойността на медикаментите Лорапам и Дуспаталин, доколкото препаратът Ремирта е свързан с депресивното разстройство, каквото няма данни към 2021г. да е

диагностицирано и стойността на хранителните добавки).

Към м. септември 2021г. е установена и едностранна загуба на слуха на ищцата, като е предписано оперативно лечение, което се установи, че не е проведено и няма данни за стойността на последното. Поради това този разход няма как да бъде съобразен, още повече, че са касае за еднократна нужда, а не такава с траен характер.

Към разходите за покриване на нуждите на ищцата не следва да се включват такива за отглеждане на нейната внучка или майка. На първо място надареният няма задължения за признателност на лица, различни от дарителят. На следващо място внучката на ищцата разполага с доход от пенсия (идентичен с този на ответника), а от друга страна – ищцата, като настойник на детето, разполага с правната възможност да инициира производство за определяне на издръжка, която да заплаща детето, за да бъдат осигурени необходимите средства за покриване на разходите му.

В обобщение, съдът намира, че към м. септември 2021г., ищцата не съумя да установи, че е изпаднала в траен и обективно съществуващ недостиг от средства за издръжка за покриване на нуждите ѝ, при установен неин доход от 1220.60 лева и необходими средства за издръжката ѝ в размер на 672.97 лева. Такава не се установи и към датата на обявяване на устните състезания, доколкото към горните средства за здравеопазване следва да се добави и разхода за закупуване на препарата Ремирка, чийто стойност е 5.99 лева (или общо разход от 678.96 лева) и доход на Т. за 2022 г. в размер на 1394.17 лева (837.93 лева от трудово възнаграждение и 556.24 лева от пенсия).

Само на това основание искът се явява неоснователен, като за пълнота на изложеното следва да се посочи, че крайният извод на съда не би се променил и при изследване на следващата предпоставка, а именно възможността на надарения. Към соченият момент на отправена покана, а и към датата на смъртта му се установи, че А. Т. е имал средномесечен доход в размер на 329.40 лева, която сума е под прага на бедност – 369 лева според ПМС № 265/24.09.2020г. и с която сума същият е следвало да издържа низходящият си. При това следва да се приеме, че няма проява на непризнателност от страна на надарения, каквато проява не би могло да се приеме, че има и наследникът на надарения (дори и моралното задължения на А. Т. да се е трансформирало в правно), чийто доход се формира от получаваната пенсия от баща му, възлизаща в размер на 277.50 лева.

Предвид изложеното предявеният иск като неоснователен следва да бъде отхвърлен. Неоснователността на иска по чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД води до неоснователност и на иска за реституция на полученото по договора за дарение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответника сторените разноси, които в случая се изразяват в заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2300 лева. Този размер на възнаграждението е съобразен с извършените от адвоката процесуални действия по правна защита и съдействие на страната и е под минималните размери, установени с нормата на чл. 7, ал. 6, вр. ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията ѝ към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие – 25.11.2022г., ДВ, бр. 88/4.11.2022г. (минимален размер на възнаграждението 2326.85 лева при интерес на представляваната страна съобразно данъчната оценка на имота 21 409.45 лева).

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на И. А. Т., ЕГН *****, от гр. *****, ул. „****“, срещу К. А. Т., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител В. Д. Д., ЕГН

*****, и двамата от гр. *****, ул. „*****, вх. *****, на основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД, за отмяна до ½ ид.ч. на договор за дарение, сключен на 15.03.1990г., оформен в нотариален акт № 62, том IV, дело № 1228/1990г. на нотариус при РС-*****, с който И. А. Т. и З.Д.Т. са дарили на А.З. Т. апартамент № 80, находящ се на осми етаж във вход А, бл. 18 на ул. „*****, гр. *****, с площ от 81.25 кв.м., състоящ се от три стаи, кухня и сервизни помещения, ведно с изба № 80 с площ от 3.40 кв.м. и 1.2398% ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавно дворно място.

ОТХВЪРЛЯ иска на И. А. Т., ЕГН *****, от гр. *****, ул. „*****, срещу К. А. Т., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител В. Д. Д., ЕГН *****, и двамата от гр. *****, ул. „*****, вх. *****, с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, за осъждане на ответника да върне държането на ½ ид.ч. от апартамент № 80, находящ се на осми етаж във вход А, бл. 18 на ул. „*****, гр. *****, с площ от 81.25 кв.м., състоящ се от три стаи, кухня и сервизни помещения, ведно с изба № 80 с площ от 3.40 кв.м. и 1.2398% ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавно дворно място, поради отмяна на договора за дарение, сключен на 15.03.1990г., оформен в нотариален акт № 62, том IV, дело № 1228/1990г. на нотариус при РС-*****.

ОСЪЖДА И. А. Т., ЕГН *****, от гр. *****, ул. „*****, да заплати на К. А. Т., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител В. Д. Д., ЕГН *****, и двамата от гр. *****, ул. „*****, вх. *****, сумата от **2300.00 лева (две хиляди и триста лева)**, представляващи сторените пред Районен съд – ***** разноски за заплатено адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – ***:** _____